

Grasland benutten zonder koeien

Johan Sanders:
**‘De eiwitbenutting
van gras kan
wel een tikje
efficiënter’**

Jonas Claeys:
**‘Sprinkhanen
lusten wel vers
gras, maar geen
gedroogd gras’**

Er zijn steeds minder koeien, maar het grasland blijft bestaan. Op de themadag van de Nederlands-Vlaamse vereniging voor Weide- en Voederbouw lag daarom de aandacht op alternatieve manieren om gras efficiënt te blijven gebruiken.

TEKST GRIETJE DE VRIES

Afgelopen mei was in het nieuws dat er nog nooit zo weinig runderen in België zijn geweest als vorig jaar. En als we Mathias Cougnon van Universiteit Gent mogen geloven, is dit een trend die zich zal blijven voortzetten.

‘Er zijn verschillende redenen om te geloven dat deze daling in koeien aanhoudt. Zo zijn er klimaatdoelstellingen opgesteld in Europa, die inhouden dat de emissies van vee omlaag moeten. Ondanks een aantal technologische ontwikkelingen zal het toch nodig zijn om de veestapel te verkleinen’, zo vertelde Cougnon tijdens de themadag van de Nederlands-Vlaamse vereniging voor Weide- en Voederbouw (NVWV) in Geel. Gevolg van deze constatering is volgens Cougnon dat gras een nieuwe bestemming nodig heeft. ‘Het perfecte huwelijk tussen gras en koe begint te barsten. Er zijn straks steeds minder herkauwers, terwijl grasland nog altijd een belangrijk onderdeel van de Europese landbouw blijft.’ Er moet dus gezocht worden naar andere toepassingen van gras dan koeienvoer.

Grasraffinage verhoogt efficiëntie
Emeritus professor Johan Sanders van Grasa vertelde over de mogelijkheden van grasraffinage. ‘De eiwitbenutting van gras kan nog wel een tikje efficiënter. Door gras te raffineren kun je de eiwitopbrengst verhogen. Je haalt verschillende componenten uit elkaar, daarmee kun je elk product inzetten op de plaats waar het de meeste waarde heeft. Zo krijg je bij raffinage een fractie met onoplosbare eiwitten, die pensbestendig zijn en erg efficiënt gebruikt kunnen worden door rundvee.’

Daarnaast komt er volgens Sanders een natte fractie vrij met oplosbare eiwitten. Deze kunnen ingedroogd functioneren als eiwitbron voor pluimvee en varkens en misschien voor kleinere organismen.

Kweekvleeshamburger

Een voorbeeld van deze andere organismen is kweekvlees. Ook kweekvlees heeft een eiwitbron nodig om te groeien en de maker van de eerste kweekvleeshamburger, hoogleraar van de universiteit van Maastricht Mark Post, is op zoek naar een goedkope eiwitbron. ‘Onze hamburger kost nu ongeveer een kwart miljoen euro. Om deze prijs te verlagen kijken we vooral naar opschaaling en de voeding voor kweekcellen. Nu gebruiken we een voedingsmiddel uit de medische industrie, maar dat kost 10 euro per microgram.’ Dat goedkope alternatief zou wel eens gras kunnen zijn, maar over de toepassing heeft Post nog niet nagedacht. Jonas Claeys van Inagro legde uit dat gras benut kan worden door krekels en sprinkhanen, die vervolgens weer verwerkt kunnen worden tot humaan voedsel. ‘Het verschilt enorm tussen insecten wat voor voeding geschikt is. Sprinkhanen zijn bijvoorbeeld te voeren met vers gras, maar gedroogd gras is niet mogelijk.’ Als uiteindelijk geen organisme meer wat kan met het gras, zijn er volgens Tom Anthonis van Pronatura nog tal van mogelijkheden. ‘Gras kan omgezet worden in een soort koolstof. Dat kan ingezet worden als bodemverbeteraar, diervoederadditief, strooisel en in geactiveerde vorm zelfs in cosmetica. Zo hebben biomassa en gras nog een hele mooie toekomst te gaan.’ |